

UOHSX007QTWY

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R255/2014/VZ-44925/2015/321/IPs

Brno 17. prosince 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 14. 7. 2014 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne), jenž podal zadavatel –

- **KTS EKOLOGIE s.r.o.**, IČO 28310942, se sídlem Hutní osada 14, 664 84 Zastávka, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 23. 1. 2014 JUDr. Zlatavou Davidovou, advokátkou, se sídlem Přívrat 12, 616 00 Brno,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 6. 2014 č. j. ÚOHS-S133/2014/VZ-13656/2014/511/MGr, ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem v souvislosti s možným nedodržením závazného postupu zadavatele v zadávacím řízení před uzavřením smluv na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v letech 2011 a 2012,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Výrok I. a II. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 6. 2014 č. j. ÚOHS-S133/2014/VZ-13656/2014/511/MGr

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel podnět k prošetření postupu zadavatele – KTS EKOLOGIE s.r.o., IČO 28310942, se sídlem Hutní osada 14, 664 84 Zastávka (dále jen „**zadavatel**“), neboť zadavatel podle názoru podavatele podnětu nepostupoval při uzavírání smluv na služby spočívající ve svozu nebezpečných odpadů, svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v letech 2008 až 2012 podle zákona.
2. Po přezkoumání zadavatelem předložených podkladů (tj. svazků faktur, výpisů z knihy přijatých faktur a souhrnných tabulek) a vyjádření zadavatele získal Úřad pochybnosti o tom, zda se zadavatel nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, když smlouvy na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v letech 2011 a 2012, jejichž předmět plnění se jevil jako spolu související, nezadal v některém z druhů zadávacích řízení uvedených v § 21 zákona.
3. S ohledem na shora uvedené pochybnosti zahájil Úřad v dané věci správní řízení z moci úřední. Oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S133/2014/VZ-3771/2014/511/MGr bylo zadavateli doručeno dne 20. 2. 2014 a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 27. 6. 2014 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S133/2014/VZ-13656/2014/511/MGr (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl o tom, že se zadavatel při pořizování plnění na základě níže uvedených faktur:
 - o faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 31. 12. 2012 dodavatelem Geemat s.r.o., IČO 27688119, se sídlem Zdráhalova 1659/37, 613 00 Brno - Černá Pole, v celkové výši 434 592,- Kč bez DPH za svoz velkoobjemových kontejnerů a 586 002,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

- faktury vystavené na zadavatele v období od 28. 2. 2012 do 31. 8. 2012 dodavatelem Technické služby Ivančice s.r.o., IČO 29216125, se sídlem Petra Bezruče 905/2, 664 91 Ivančice, v celkové výši 33 000,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,
- faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 21. 12. 2012 dodavatelem Jiřím Mášou, podnikatelem, IČO 68633211, se sídlem Na Kopečku 202, 664 61 Rajhradice, v celkové výši 39 200,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,
- faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 31. 12. 2012 dodavatelem PET group, a.s., IČO 26271648, se sídlem Opálkova 748/4, 635 00 Brno, v celkové výši 751 660,- Kč bez DPH za svoz velkoobjemových kontejnerů a 514 480,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,
- faktury vystavené na zadavatele v období od 30. 4. 2012 do 30. 10. 2012 dodavatelem Ing. Miroslavem Pokorným, podnikatelem, IČO 18796206, se sídlem 592 61 Pernštejnské Jestřabí 11, v celkové výši 259 466,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,
- faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 31. 12. 2012 dodavatelem Milan Nekuža – ELEKTRO, IČO 16368134, se sídlem 1. máje 262, 664 84 Zastávka (v době uzavírání předmětných smluv se sídlem Na drahách 150, 664 11 Zbýšov), v celkové výši 244 076,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,

dopustil spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 21 zákona, když předmětnou veřejnou zakázku na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2012, jejíž předmět plnění je tvořen výše uvedenými fakturami, nezadal v některém z druhů zadávacích řízení uvedených v § 21 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a byly naplněny znaky uzavření smlouvy na realizaci veřejné zakázky.

5. Za spáchání shora uvedeného správního deliktu uložil Úřad zadavateli prostřednictvím výroku II. napadeného rozhodnutí povinnost zaplatit pokutu ve výši 30 000 Kč. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl o tom, že se správní řízení v části vedené ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem v souvislosti s možným nedodržením závazného postupu zadavatele v zadávacím řízení před uzavřením smluv na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2011, podle § 117a písm. d) zákona zastavuje, neboť v řízení nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 citovaného zákona.
6. S ohledem na povahu zadavatele se Úřad při zkoumání předmětných smluv nejprve zabýval otázkou, zda naplňuje definici veřejného zadavatele podle zákona. Úřad v této souvislosti uzavřel, že zadavatel představuje tzv. jinou právnickou osobu, která je ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona zadavatelem.
7. V rámci předmětného správního řízení byly ze strany Úřadu zkoumány smlouvy na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů, které byly zadavatelem uzavírány na základě ústních dohod. Obecně Úřad dovodil, že předmětem těchto služeb bylo převážení odpadů, resp. kontejnerů s odpady, z jednoho místa (plocha

určená k odkládání odpadu či sběrný dvůr) na místo jiné (např. sběrný dvůr, spalovna atd.). Těmto závěrům odpovídají rovněž obsahy zadavatelem doložených faktur. Předmět dotčených činností byl tedy z hlediska funkčního natolik provázaný a obdobný, že musel být poptáván v rámci jedné veřejné zakázky. V daném případě byly předmětné činnosti provázány rovněž časově a místně. Svozy odpadů ze sběrných dvorů a velkoobjemových kontejnerů probíhaly ve zkoumaném účetním období, tj. v roce 2012, opakovaně, kdy z fakturace lze dle Úřadu dovodit, že první „věcné“ plnění proběhlo ve zkoumaném období 31. 1. 2012 a poslední poté 31. 12. 2012. Svozy odpadů ze sběrných dvorů a velkoobjemových kontejnerů probíhaly také pouze na území regionu, ve kterém zadavatel působí, tj. mikroregion Kahan a Ivančicko a region Židlochovicko (viz webové stránky zadavatele), tzn. ze tří oblastí ležících v jižním až západním okolí Brna.

8. Z výše uvedeného tedy dle Úřadu vyplynulo, že zadavatel měl v souladu s § 13 odst. 8 zákona sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlal pořídit v průběhu účetního období, tj. předpokládané hodnoty služeb spočívajících ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů, které hodlal v daném účetním období, tedy v roce 2012, pořídit. Úřad vycházel ze zjištění, že zadavatel již v roce 2011 vynaložil na služby, spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů 2 517 702,- Kč, tedy částku, jež přesáhla limit pro podlimitní veřejnou zakázku.
9. S ohledem na ceny, za které zadavatel předmětné služby v roce 2012 nakoupil, je dle Úřadu zřejmé, že se jednalo o podlimitní veřejnou zakázku, neboť hodnota veřejné zakázky za rok 2012 činila 2 862 476,- Kč bez DPH. Zadavatel měl tedy povinnost postupovat při uzavírání smluv na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů podle ustanovení § 21 zákona a zadat veřejnou zakázku v některém z tam uvedených druhů zadávacích řízení.

III. Námitky rozkladu

10. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel rozklad, který byl Úřadu doručen dne 14. 7. 2014. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 30. 6. 2014, byl rozklad podán v zákonné lhůtě. Zadavatel svým rozkladem brojí proti výročkům I. a II. napadeného rozhodnutí.
11. Zadavatel v první řadě namítá, že na základě informací uvedených v napadeném rozhodnutí není možné učinit závěr o tom, že jeho činnost nemá obchodní a průmyslovou povahu (a zadavatel tedy není zadavatelem dle zákona). Jedním ze základních rysů obchodní a průmyslové povahy je dle zadavatele vytváření zisku, přičemž zadavatel není dotován ze zdrojů obcí nebo měst, které jsou jeho společníky, financuje se vlastní činností a předpokladem jeho fungování je hospodaření se ziskem. Dle zadavatele jej Úřad svou kvalifikací poškozuje, neboť jej podřizuje režimu zákona, který jej oproti obdobným společnostem značně omezuje. Zadavatel dále na podporu své argumentace uvádí soudní judikaturu a literaturu.
12. Dále Úřad dle zadavatele pochybil, když dvě odlišné činnosti (svoz velkoobjemových kontejnerů a svoz odpadů ze sběrných dvorů) posoudil jako jedno obdobné či totožné plnění. Plnění těchto služeb však dle zadavatele probíhá za odlišných podmínek.

13. Pokud by zadavatel provedl výběr jediného dodavatele pro obě tyto služby, vznikla by situace rozporná s principy volné hospodářské soutěže, neboť vybraným dodavatelem by se mohl stát jen významný dodavatel, který by byl schopen splnit všechny požadavky zadavatele.

Závěr rozkladu

14. Závěrem rozkladu zadavatel požaduje změnu výroku I. napadeného rozhodnutí tak, že se zadavatel nedopustil spáchání správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona a zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, jakož i soulad řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
17. Zadavatel podal rozklad pouze do výroků I. a II. napadeného rozhodnutí. Na výrok III. napadeného rozhodnutí je tedy třeba pohlížet jako na výrok, který rozkladem zadavatele napaden nebyl. V tomto ohledu je nutno poukázat na ustanovení § 82 odst. 3 správního řádu, podle kterého v případě, že odvolání, resp. rozklad směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové části právní moci, umožňuje-li to povaha věci.
18. V šetřeném případě lze konstatovat, že výrokem III. napadeného rozhodnutí bylo zastaveno správní řízení ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem v souvislosti s možným nedodržením závazného postupu zadavatele v zadávacím řízení před uzavřením smluv na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2011, neboť v řízení nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 zákona. Takovýto výrok netvoří nedílný celek s výroky I. a II. napadeného rozhodnutí, kterými bylo konstatováno spáchání správního deliktu zadavatelem. Je tedy možné, aby nabyl samostatně právní moci. Mám dále rovněž za splněnou i další podmínku předpokládanou ustanovením § 82 odst. 3 správního řádu, když za situace, kdy ve správním řízení je jediným účastníkem zadavatel, se nedá hovořit o případné újmě způsobené některému z účastníků správního řízení. Na základě uvedeného tedy konstatuji, že výrok III. napadeného rozhodnutí, za splnění podmínek stanovených v ustanovení § 82 odst. 3 správního řádu, nabyl samostatně právní moci, neboť jde o výrok, který nebyl napaden podaným rozkladem, současně jde o výrok, který lze oddělit od výroku o spáchání správního deliktu zadavatelem a nabytím právní moci nemůže být způsobena zadavateli, který tento

výrok nenapadal. Výrok III. tak nabyl právní moci marným uplynutím lhůty pro podání rozkladu, tedy 16. 7. 2014.

19. Pokud jde o výroky I. a II. rozhodnutí ze dne 27. 6. 2014 č. j. ÚOHS-S133/2014/VZ-13656/2014/511/MGr, pak Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když rozhodl tak, jako je uvedeno v těchto výrocích. V odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou dále uvedeny důvody, které mne vedly k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

20. Pokud zadavatel v rozkladu namítá, že nemá povahu veřejného zadavatele dle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, nemohu s ním souhlasit. Zadavatel zejména tvrdí, že jeho činnost má obchodní a průmyslovou povahu, neboť předpokladem jeho fungování je hospodaření se ziskem. Zadavatel přitom není dotován ze zdrojů obcí nebo měst, které jsou jeho společníky.
21. Zadavatel tedy nerozporuje závěry Úřadu, učiněné ve vztahu k naplnění ostatních znaků veřejného zadavatele dle § 2 odst. 2 písm. d) zákona – tedy, že představuje jinou právnickou osobu, která byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu a je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu. Pro úplnost k této otázce uvádím, že se plně ztotožňuji s právním hodnocením Úřadu, učiněným v této souvislosti v napadeném rozhodnutí, zejména pak s odkazem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 10. 11. 1998, ve věci BFI Holding, C-360/96, z něhož mimo jiné vyplývá, že na odvoz a nakládání s domovním odpadem může být nepochybně nahlíženo jakožto na potřebu obecného zájmu (blíže srov. zejm. bod 52 tohoto rozsudku). Ze zakládajících dokumentů zadavatele dále vyplývá, že zadavatel je od svého vzniku ovládán veřejnými zadavateli (obcemi). Předmětné znaky zadavatele dle § 2 odst. 2 písm. d) zákona tedy považuji za naplněné.
22. Obecně k povaze zadavatele KTS EKOLOGIE s.r.o., IČO 28310942, se sídlem Hutní osada 14, 664 84 Zastávka, konstatuji, že tato otázka byla ze strany Úřadu zodpovězena již dříve, prostřednictvím rozhodnutí Úřadu ze dne 20. 12. 2012 č. j. ÚOHS-S372/2012/VZ-24160/2012/511/MGr, přičemž v souvislosti s právním postavením zadavatele Úřad uzavřel, že se jedná o zadavatele ve smyslu zákona. Předmětné rozhodnutí Úřadu bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 6. 12. 2013 č. j. ÚOHS-R17/2013/VZ-23561/2013/310/PMa. Vzhledem k tomu, že na právním postavení zadavatele se od vydání shora uvedených rozhodnutí ničeho nezměnilo, plně odkazuji za jejich závěry, jak ostatně učinil i Úřad v napadeném rozhodnutí.
23. Z informací uvedených v dotčeném rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S372/2012/VZ jakož i v napadeném rozhodnutí přitom jednoznačně vyplývá odůvodnění závěru, že zadavatel představuje zadavatele dle § 2 odst. 2 písm. d) zákona. Zadavatel v rozkladu neuvádí žádné skutečnosti, které by byly s to tyto závěry vyvrátit, přičemž na jeho postavení se od vydání dotčených rozhodnutí nic nezměnilo. Pokud tedy Úřad v napadeném rozhodnutí shrnul stěžejní důvody, pro které má za to, že je zadavatel veřejným zadavatelem, pak tyto důvody

považuji za správné a přezkoumatelné. Dále se tedy vyjadřuji zejména k námitkám rozkladu zadavatele, které se tohoto posouzení dotýkají.

24. Zadavatel v rozkladu namítá, že jeho činnost má být pokládána za činnost mající obchodní či průmyslovou povahu, neboť byl založen se záměrem vytvářet zisk. Tato okolnost však ze zakládacích dokumentů zadavatele nijak nevyplývá. V této souvislosti lze tedy odkázat na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2011 č. j. 1 Afs 98/2010-399, který se rovněž zabýval povahou určitého subjektu coby zadavatele dle zákona a k otázce vytváření zisku v této souvislosti se vyjádřil obdobně. Nutnost vytváření zisku jakožto podmínku fungování zadavatele považuji za bezpředmětnou i z toho důvodu, že zadavatel není nucen obstat ve všech oblastech své činnosti v prostředí běžné konkurence. Jak vyplývá z informací zveřejněných na jeho webových stránkách, smyslem založení zadavatele bylo zacílení investic sdružených obcí do vlastní svozové společnosti. Jsem přesvědčen o tom, že pokud byl zadavatel založen za tímto účelem, je jeho postavení oproti jeho „konkurentům“ odlišné v tom smyslu, že jeho zakladatelé deklarují, že budou raději platit za jeho služby (neboť nemá zahraniční účast), než za služby jiných společností (blíže srov. <http://www.kts-ekologie.cz/uvod/o-firme>).
25. Se shora uvedeným dále souvisí bezpředmětnost rozkladové námitky prostřednictvím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009 č. j. 9 Afs 111/2008-91. Jak jsem uvedl, nejsem toho názoru, že předmětná činnost zadavatele je z jeho strany vykonávána v hospodářské soutěži. Pokud Nejvyšší správní soud v daném rozsudku považuje „okolnost toho, že subjekt svou činnost provozuje výlučně za účelem zisku“ za rozhodující pro daný případ, nejedná se s ohledem na výše uvedené za okolnost důležitou pro nyní šetřenou věc. Zadavatel svou činnost totiž provozuje proto, že „členské obce budou hospodařit samy a budou mít přímý vliv na veškeré dění v oblasti nakládání s odpady na území svých obcí“ (blíže srov. <http://www.kts-ekologie.cz/uvod/o-firme>), nikoli za účelem vytváření zisku či konkurence, jak tvrdí zadavatel v rozkladu.
26. Ani odkaz na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 15. 1. 1998 ve věci C-44/96 nepovažuji za příhodný pro vyvrácení úvah napadeného rozhodnutí. Naopak, závěry tohoto rozsudku podporují tvrzení, uvedená v napadeném rozhodnutí, neboť platí, že pokud určitý subjekt vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a současně i jinou běžnou obchodní činnost, je v souladu s tímto rozsudkem považován za zadavatele v plném rozsahu své činnosti.
27. S odkazem na výše uvedené skutečnosti dále uzavírám, že jsem neshledal, že by Úřad postavení zadavatele oproti ostatním poskytovatelům služeb na trhu odpadového hospodářství zhoršoval, jak tvrdí zadavatel.
28. Rovněž jsem se neztotožnil ani s dalšími rozkladovými námitkami zadavatele, které se týkají charakteru předmětu šetřené veřejné zakázky. Zadavatel tvrdí, že svoz velkoobjemových kontejnerů a svoz odpadů ze sběrných dvorů představuje dvě odlišné činnosti, které však Úřad posoudil jako jedno obdobné či totožné plnění.
29. Zadavatel v této souvislosti namítá, že „splněním požadavku Úřadu, tedy výběrem jednoho dodavatele pro obě služby společně, by došlo v podstatě k situaci, která by byla v rozporu s principy volné hospodářské soutěže“. Jsem však přesvědčen, že takový požadavek Úřadu z napadeného rozhodnutí nevyplývá. Zadavatel se totiž porušení zákona dle výroku

I. napadeného rozhodnutí dopustil tím, že plnění dle faktur uvedených v bodu 4 tohoto rozhodnutí o rozkladu nezadal v některém z druhů zadávacích řízení dle zákona. Napadené rozhodnutí však dále zadavateli nepředepisuje, jaký druh zadávacího řízení byl zadavatel povinen použít, aby k porušení zákona nedošlo, ani netvrdí, že by zadavatel byl povinen zadat celou zakázku jednomu zadavateli.

30. Zadavatel tedy vzhledem k tvrzeným okolnostem mohl např. použít institut rozdělení veřejné zakázky na části dle § 98 zákona, čímž by k výběru jediného dodavatele, kterým by dle zadavatele mělo dojít k omezení hospodářské soutěže, nedošlo. V takovém případě by mohl zadavatel předmět i podmínky jeho plnění vymezit zvláště pro jednotlivé části, přičemž na každou část by mohl nabídku podat jiný dodavatel, jak by zadavateli zřejmě vyhovovalo. Zároveň by však tímto způsobem nemohlo dojít k obcházení či porušení zákona, neboť předpokládaná hodnota veřejné zakázky by byla stanovena na základě součtů jejích jednotlivých částí, a zadavatel by takovou zakázku zadal v odpovídajícím druhu zadávacího řízení dle zákona. Tento postup představuje pouze příklad, nejedná se o závazný návod, jak v dané situaci postupovat, neboť Úřad, resp. jeho předseda, nemá pravomoc zadavatelům určovat, jak postupovat v případě zadání nekonkrétní veřejné zakázky v budoucnu. Tento příklad slouží pouze jako ukázka možného postupu zadavatele. Pokud tedy zadavatel v rozkladu tvrdí, že postup v souladu se závěry napadeného rozhodnutí by musel nutně znamenat porušení zákona, nemohu s ním souhlasit. Výše uvedený příklad je toho důkazem.
31. Pokud se zadavatel v rozkladu domnívá, že Úřad v napadeném rozhodnutí nedostatečně zohlednil funkční odlišnosti mezi službou svozu velkoobjemových kontejnerů a službou svozu odpadů ze sběrných dvorů, nejedná se o relevantní námitku. Je nesporné, že každá objednávka daných služeb bude mít v reálném čase a místě svá specifika (potřeba rychlého odvozu, potřeba určitého typu kontejneru, nepředvídatelná situace vyžadující operativní přístup, atd.). Jsem ale přesvědčen, že vzhledem k dlouhodobému poptávání těchto služeb v předchozích letech měl zadavatel dostatek informací o tom, jaké podmínky a okolnosti jsou s plněním těchto služeb provázány, tzn. byl by schopen tyto skutečnosti popsat v rámci předmětu veřejné zakázky, resp. podmínek jeho plnění v rámci zadávacích podmínek. Zadávacího řízení (např. pro veřejnou zakázku rozdělenou na části, viz výše) by se pak účastnili pouze takoví dodavatelé, kteří by byli schopni daným podmínkám vyhovět, a v takové případě by se nejednalo o jejich diskriminaci, neboť předmět veřejné zakázky by byl vymezen objektivními potřebami zadavatele.
32. Jsem tedy toho názoru, že zadavatelem namítané odlišnosti nepředstavují funkční, resp. věcnou, odlišnost obou činností, která by znemožňovala jejich společné zadání.
33. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem kromě věcné správnosti napadeného rozhodnutí přezkoumal i jeho zákonnost ve všech napadených výrocích a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda se v daném případě zadavatel dopustil spáchání správního deliktu. Současně Úřad všechny podklady pro vydání rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěru, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty uvedeného správního deliktu, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění

zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

34. V závěru pak uvádím, že zadavatel nenamítal ničeho, pokud jde o výrok, jímž mu byla uložena pokuta za správní delikt, specifikovaný ve výroku I. napadeného rozhodnutí, pouze v rozkladu požaduje jeho zrušení. Proto jsem přezkoumal dle § 89 odst. 2 správního řádu soulad výroku II. napadeného rozhodnutí s právními předpisy a shledal jsem jej zákonným. Postup Úřadu při stanovení výše pokuty shledávám na jedné straně konformní se zněním § 120 odst. 2 písm. a) zákona, na straně druhé plně přiléhavý specifikům daného případu. S ohledem na výše uvedené lze postup Úřadu považovat za souladný s pravidly logického usuzování, když předpoklady takového úsudku byly zjištěny zákonným procesním postupem. Úřad při stanovení výše pokuty nevybočil ze zákonem stanovených mezí správního uvážení při současném respektování základních zásad správního trestání. Proto shledávám postup Úřadu při uložení sankce a stanovení její výše za zákonný. Z tohoto důvodu jsem neshledal důvod pro změnu či zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr

35. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro změnu či zrušení výroků I. a II. napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
36. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

JUDr. Zlatava Davidová, advokátka, Přívrát 12, 616 00 Brno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce